

придобити съ 177; срещу 219 загубени сгради за държавни и обществени учреждения, придобити съ 423; срещу 584 загубени училища, завладяни съ въ новите земи 1,208 и пр. Изключение от това общо правило правятъ, на първо място, хамбаритъ и яхъритъ. Въ Добруджа и Юго-западна България съ загубени респективно 13,017 и 12,201, а срещу тяхъ съ спечелени 702 и 1,567. Тия числа ясно показватъ, че дадените отъ първите две области 18,977 кв. километра съ били плодородни полета, когато получени съ 25,778 кв. километра съ въ голъмата си част скалисти и планински височини, за които не съ потръбни нито хамбари, нито яхъри. И, наистина, добитъкътъ, който България загуби заедно съ поменатите две области е несравнено по-многообразенъ, въ сравнение съ добитъка констатиранъ при преброяването въ придобитите земи. Това се вижда отъ следните числа:

Видове добитъкъ Espèce de bétail	Загубенъ заедно Bétail perdu conjointement	Придобитъ Bétail acquis
Коне—Chevaux	71,064	6,418
Говеда—Boeufs	151,677	27,467
Биволи—Buffles	31,875	70
Овци—Moutons	811,493	132,213
		16,378
		192,498
		3,988
		590,614

Прави впечатление, че училищата въ Добруджа и юго-западните покрайнини, взети заедно, не достигатъ по брой половината отъ училищата въ новите земи. Като се вземе предъ видъ, че въ загубените области много повече деца съ ходили на училище, отколкото въ придобитата такава, дето населението е въ по-голъмъ процентъ иновърно и разпръснато въ малки и отдалечени селища, лесно ще се разбере, какво отстъпените на Ромъния и Югославия училищни сгради съ били несравнено по-голъми и солидни, истински училища, въ сравнение съ малките и нѣмащи нищо общо съ една модерна училищна сграда училищни помѣщания, пръснати по Родопските възвишения. Впрочемъ, тукъ му е мястото да се отбележи, че току-що изтъкнатата разлика за училищните сгради тръбва да се разпростира и за всички други сгради. Особено въ Добруджа България загуби голъми селища, съ масивни и значителни по размѣри сгради. Срещу това тя придоби многообразни планински колиби. Току-що казаното се потвърждава отъ факта, че въ 499 изгубени селища е живѣло почти толкова население, колкото въ придобитите почти двойно по-многообразни (1,049) такива. Заключението отъ тая констатация е, че наредъ съ плодородните полета, живъ и мъртвъ земедѣлски инвентаръ, България загуби и несмѣтни богатства, чрезъ сградите, които и се отнѣха, и срещу които тя получи въ новите земи само колиби и землянки.

6. Гжстота на сградите споредъ преброяването на 31. XII. 1926 г. Преброените на 31. XII. 1926 год. 1,674,088 сгради съ разпределени твърде неравномѣрно по околии и

окръзи. Това зависи преди всичко отъ голъмината на тия последните и отъ броя на населението, което ги обитава. Колкото една околия или единъ окръгъ съ по-голъми и колкото населението, което живѣе въ тяхъ е по-многообразно, толкова и сградите, обслужващи това население, съ по-многообразни, и обратно. Разбира се, че голъмината на сградите има значение и за това тръбва да се държи съмѣтка, ала, изобщо взето, сравнението между броя на сградите и територията, на която тъ съ построени, както и сравнението между същия брой и броя на населението или на домакинствата, които живѣятъ въ същите сгради, е напълно допустимо. Чрезъ тия именно сравнения може да се измѣри, макаръ и не съвършено точно, гжстотата на сградите. Поконкретно тая гжстота за отдѣлните околии и окръзи се вижда отъ относителните числа, вписани въ таблица № 9.

Тръбва да се отбележи, че числата, които показватъ колко сгради се падатъ на единъ кв. километъръ, не могатъ да се приематъ за точна мѣрка. Същите числа биха могли да бѫдатъ такава мѣрка, но при условие, че разпространението на сградите би било еднакво възможно по цѣлата територия. Известно е, обаче, че има мяста мочурливи, високи, скалисти и стрѣмни, които не само че не съ годни за застрояване, но понѣкога съ и недостъпни. Въпрѣки това, въпросните относителни числа, които показватъ колко сгради се падатъ на единъ квадратенъ километъръ, могатъ да се използватъ и на практика често се използватъ наредъ съ другите относителни числа, вписани въ таблица № 9.

Най-много сгради, по абсолютенъ брой, има въ окръгъ Търново. Следъ него иде окр. София, сетне Пловдивъ, Плѣвенъ, Бургазъ, Шуменъ, Русе, Вратца, Ст.-Загора, Видинъ, Хасково, Варна, Кюстендилъ, и следъ това новите земи — Петричъ, Мъстанли и Пашмакли. Срѣдно на окръгъ се падатъ по 104,630 сгради. Понагледно разпределението на сградите по окръзи се вижда отъ приложената на стр. 403 диаграма. Така както съ наредени непосрѣдствено по-горе окръзите, първите седемъ съ надъ срѣдното, а останалите — подъ него. Въ зависимостъ отъ територията, която се пада на отдѣлните окръзи, порядъка е съвсемъ другъ. Най-голъма е повърхнината на окръгъ Бургасъ (13,618³ кв. километра), сетне идатъ окръзите Пловдивъ, София, Плѣвенъ и пр., а съ най-малка повърхнина се отличава окръгъ Пашмакли (2,763³ кв. километра), надъ който идатъ Варна, Мъстанли, Кюстендилъ и пр.

Вследствие на тая разлика, въ порядъка на окръзите по отношение на сградите и по отношение на територията, която имъ се пада, порядъка имъ по отношение на гжстотата на сградите е различенъ отъ констатираните два порядъка. Съ най-голъма гжстота се отличава окръгъ Търново, а съ най-малка окръгъ Петричъ. По-ясно тоя порядъкъ се вижда отъ относителните числа, вписани въ таблица № 10.